

СКУПШТИНА УЛУС-а
Мали Калемегдан 1
Београд

ЖАЛБА ПОВОДОМ ИСКЉУЧЕЊА ГАБРИЕЛЕ ВАСИЋ

ЖАЛБА Скупштини УЛУС-а поводом ОДЛУКЕ Суда части о искључењу Габриеле Васић из чланства УЛУС-а, од 15.8.2021, достављене на имаил, у петак 10.9.2021. од стране Миодрага Варгића, Председника Суда части. Чланови Суда части који су донели ову одлуку, поред Председника Суда части су још Александрија Ајдуковић - Потпредседница, и Јован Јовић.

Подносим жалбу Скупштини УЛУС-а у за то предвиђеном року од 8 дана.

Разлози за изношење жалбе:

- непоштовање правних процедура Удружења
 - невалидност тужбеног поступка
 - нетранспарентно вођење Поступка пред Судом части
 - недостављање доказа за изречену дисциплинску меру туженој
 - изрицање неадекватне дисциплинске мере
 - прекршен рок за достављање пресуде
 - неуважавање аргументације тужене; занемарен доказни материјал тужене
 - неуважавање аргументације сведока тужене; не узимање изјаве од сведока тужене
 - непоштовање редоследа притужби - давање приоритета туженој пред другим предметима; неуважавање тужби против УО и Веља Зејака које је покренула Габриела Васић
 - излагање из оквира тужбеног поступка, увођењем садржаја који нису били предмет ни једног тужбеног поступка
 - неспровођење других мера предвиђених Правилником Суда части -- добронамерно упозорење у писаној форми, члан 16
 - злоупотреба положаја чланова УО који су покренули тужбени поступак
 - злоупотреба ингеренција Већа Суда части
 - ад хоминем квалификација тужене
 - тужена није имала прилику да се на адекватан начин брани
 - немање доказа за изнете тврдње или сакривање доказа у поступку
 - неблаговремено достављање тужбеног материјала
 - непоштовање Статута УЛУС-а (Члан 2. Суд части, тачка 51; Члан 14, став 11)
 - непоштовање Правилника о раду Суда части (Члан 11; Члан 14, Поступак пред Судом части; Члан 16)
 - непоштовање Правилника о раду Управног одбора (Записници 32, 33 - немање одлуке о покретању тужбеног поступка против Габриеле Васић; неадекватно завођење Записника; [\(Правилник о раду 4/2, члан 24-26\), члан 5, став 35\)](#))
 - непоштовање Устава (члан 46)
 - непоштовање Етичког кодекса УЛУС-а (члан 10, 11)
 - непоштовање Закона о заштити узбуњивача (Глава 1, члану 2, "Значење израза", став 7; Глава 2, члан 3)
 - непоштовање Закона против дискриминације (Члан 2 - Појмови; Чланови 3, 6)
 - непоштовање Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја
- Невалидност тужбеног поступка који је водило Веће Суд части се одвија и у следећим чињеницама:**

Тужба Управног одбора је правно невалидна и неисправна јер је повређено неколико предвиђених процедура у покретању и вођењу поступка против тужене: повређен је Статут, Правилник о раду Управног одбора, Правилник о раду Суда части и Етички кодекс УЛУС-а. Није испоштована ни једна процедура предвиђена актима Удружења, као ни начин на који је уведена тужба у поступак, није у складу са протоколима које предвиђа Статут. Тужена није имала прилику да се на адекватан начин брани, нити је доказни материјал у њену одбрану разматран од стране чланова Суда части, тј. није узет у обзир, а изречена мера, не одговара радњама за коју се тужена Габриела Васић терети и за које се прописује мера искључења из чланства. Тужбени поступак и пресуда Суда части су правно безвредни, јер нису засновани на владавини права, већ на субјективним проценама чланова Суда части, као и на намери чланова Управног одбора да се тужена искључи, а који су на бесправан начин покренули тужбени поступак.

Тужба коју је поднео УО поседује правне недостатке који ту тужбу чине правно ништавном.

УО није испоштовао процедуре предвиђене Правилником о раду УО, нити одредбе Статута о подношењу пријава на Суд части, ([2. Суд части, тачка 51](#)) да се поступа према усвојеним одлукама и запсницима, нити је читко означено име подносиоца са предвиђеним подацима о идентитету подносиоца. УО је грубо је прекршио своје надлежности и процедуре прописане за деловање УО у случају покретања тужбеног поступка.

Суд части је дужан да туженог упозна са садржајем тужбе и доказним материјалима који су прикупљени у поступку против туженог, у року од 8 дана од дана приспећа тужбеног материјала (**члан 11 Правилника о раду Суда части**), што није учињено (тужбени материјал је достављен посредно преко пуномоћника Габриеле Васић).

Прекршен је рок за достављање пресуде Габриели Васић, будући да је од момента наводно донесене одлуке (15.8.2021.), прошло 26 дана или 22 дана, од момента завођења у евиденцију Деловодне књиге УЛУС-а. Суд части није поступио у складу са прописима предивђеним Правилником о раду Суда части.

Прекршен је рок за изрицање пресуде. У Правилнику Суда части, члан 12, наводи се да Суд части најкасније 15 дана од дана главног претреса доноси одлуку, међутим, у Пресуди која је достављена 10.09.2021. путем имејла, а заведена 6.9.2021., у деловодној књизи, под броје 07-614, наведен је датум 15.8.2021. Главни претрес са туженом је био 28. Јуна 2021., а Веће Суда части је формирало пресуду 15. Августа. **ПРЕСУДА ЈЕ ИЗРЕЧЕНА НАКОН 19 ДАНА, а туженој достављена након 26 дана од момента доношења пресуде.** Главни елементи тужбеног поступка које налаже Правилник о раду Суда части су прекршени!

- **Изречена мера искључења чланица Суда части из УЛУС-а, не одговара одредбама Правилника о раду Суда части**, јер Габриела Васић, није никоме претила, није угрожавала ничију безбедност, није физички напала или претила физичким насиљем, није користила говор мржње, вршила хајку, прибављала материјалну корист, фалсификовала печат и идентитет удружења (мера избацивања из Удружења)
- **Веће Суда части тужениј није доставило ни један доказни материјал који може да наведе да је повређен члан [14 - Поступак пред Судом части, Правилника о раду Суда части](#)**, који се односи на меру избацивања из Удружења!

ДРУГИ АРГУМЕНТИ:

- У самом уводу Пресуде, наводе се два предмета тужбеног поступка (тужба УО, тужба Вељка Зејака). У току образлагања разлога за доношење одлуке о најстрожој дисциплинској мери на

рачун Габриеле Васић, уводе се нови предмети и садржаји, за које не постоји правни основ, нити су евидентирани у формату тужбе. **Аргументација која се користи у тексту Пресуде, служи томе да демонизује Габриелу Васић, а не да би се на правно валидан и непристрасан начин, спровео тужбени поступак.** Узимајући у обзир карактер проблематичних радњи и дела тужене које се наводе у Пресуди, она не одговарају фактичком стању и материјалним доказима, који у овом поступку недостају. Веће Суда части је било пристрасно при доношењу пресуде!

- У току претреса, Суд части није узео у разматрање документовану аргументацију тужене, а нису ни саслушани сведоци који би били одбрана за Габриелу Васић, нити су изјаве сведока коришћене као материјал у поступку, негирано је постојање доказа које је доставила Габриела Васић; **коришћени су ад хоминем аргументи против тужене;** радње које се преписују Габриели Васић су неадекватно протумачене и стављене ван контекста како би се користиле као аргументи против тужене.
- Нису узети у обзир аргументи из [изјаве Аните Бунчић Четник](#), предата 25.6. 2021. Заведена под бр. 07-443, у Деловодну књигу УЛУС-а, као и **извештај о изложби Поглед и неочекивано - прилог 1,2)**, нити је узета у обзир **изјава (прилог 3.1)** Ксеније Самарџије, којом се не тражи надокнада изгубљене камере већ евиденција из полиције, што је и урађено (**прилог3.2**). Нису коришћени принт скрин докази позивања ГСП које је доставила тужена (**прилог 4**), као ни преписке и тужба Габриеле Васић у случају Вељка Зејака (**одговор на тужбу В.3., прилог 5**), а ни изјава Виде Станисавац Вујичић (**прилог 6**), којом се негирају наводи Зејака о вршењу притиска на рад вајарске комисије!
- **Нису размотрене тужбе Габриеле Васић упућене на несавесан рад УО, далеко пре покретања поступка против Габриеле Васић.**
- Поводом ситуације са Галеријом Градац, потпуно је занемарен тужбени материјал који је Габриела Васић упутила Суду части, на рачун УО, од 27.4.2021., заведен у Деловоднику 28.4.2021. Бр. 07-337 (**прилог 7.1. - 7.10.**)
- Онлајн претресом, онемогућено је да се покажу докази који би на транспарентан и потпун начин објаснили ситуацију.
- Суд части је радио са селектованом документацијом тужитеља, на нетранспарентан начин, без да је доказни материјал предочио пријављеној.
- Тужба Вељка Зејака је неоснована. Аргументација против Вељка Зејака није разматрана.
- Суд части није поштовао ред пристиглих пријава, већ је извршио својеврсну дискриминацију и мобинг на рачун Габриеле Васић.
- **Суд части треба да одговори, на основу чега је тужба против Габриеле Васић приоритетна?**

Закључак: Изречена мера не одговара радњама за које се терети тужена. Докази који се износе против Габриеле Васић нису у складу са фактичким стањем и нису аргументни против Габриеле Васић. Тужбени поступак је правно невалидан јер су прекршена правна акта Удружења и прописане процедуре. Прекршени су закони Републике Србије.

Узевши у обзир материјалне доказе из поступка који је вођен против Габриеле Васић, поступак није спроведен у складу са правним актима Удружења. Предлажем Скупштини УЛУС-а да одбаци овај поступак, посебно што нелегитиман УО /уписан у АПР 5.8.2021. кривотвореним печатом је покренут поступак.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Статут, члан 51. налаже:

“Поступак пред Судом части се покреће по писменим пријавама органа, радних тела или чланова УЛУС-а. Пријава поред потписа треба да садржи и читко име и презиме, ЈМБГ и број личне исправе сваког подносиоца пријаве”.

Како подносилац пријаве није испоштовао одредбе Статута, предвиђене овим чланом, ова тужба УО се

може сматрати правно ништавном. (прилог 8)

Суд части није смео да ову тужбу разматра у поступка против Габриеле Васић, већ је **требало да првобитно провери валидност** исте и да усвоји аргументацију коју је по овом питању доставила Габриела Васић, у виду тужбе на рачун УО, заведене у Деловодној књизи Удружења 1.6.2021. под бр. 07-385 (прилог 9,1 принт скрин - 9.2 - текст) Поставља се питање зашто то Суд части није урадио и да ли је уопште разматрао тужбе на рачун УО и **деманте** Габриела Васић (прилог 9.3., 5.4.2021, 07-266) на објаву на сајту УЛУС-а, која је претходила тужби УО против Габриеле Васић? Дематни су уредно упућени у Секретаријат и на све адресе у УЛУС-у: Суд части, Управни одбор, Надзорни одбор, Секретаријат. Нико никад није одговорио на овај демант.

Овакав закључак происходи из чињенице да је УО са нејасним потисом подносиоца пријаве, чији идентитет није читко (штампаним словима) наведен, а без података о ЈМБГ и бр. Личне карте подносиоца, проследио Тужбу на рачун Габриеле Васић. Тужба УО је потписана 5.4.2021. и предата на Суд части, а ова тужба је упућена без да је постојала Одлука Управног одбора, на претходна два састанка Управног одбора на чијим седницама се помиње проблем са Габриелом Васић. 33. седница УО је одржана 26. марта 2021, а записник са те седнице је заведен 31. марта 2021., у Деловодну књигу под бројем 07-254, а налази се на сајту УЛУС-а, овде: [32-sednica-UO.pdf \(ulus.rs\)](#), а усвојен је тек 2.4.2021. На 34. Седници УО. У Записнику са [33. седнице УО](#) се наводи да ће прикупљени материјали поводом “нерегуларног наступања у име УЛУС-а”, и жалбе трећих лица и материјали на “несавесан рад” чланице Суда части, Габриеле Васић, бити упућене Председнику Суда части, Миодрагу Варгићу, а у међувремену је 30. Марта 2021. [објављено саопштење на сајту УЛУС-а](#), којима се УЛУС ограђује од “прекорачења надлежности” и тобожњег заступања и деловања у име УЛУС-а тужене, (а које се заправо никад није догодило)!

У 32. Записнику УО, тачка 10, стоји да УО предлаже да се састане са члановима Суда части, поводом “неовлашћених и прекорачених активности” Габриеле Васић / због чега је УО спровео јавни линч над Габриелом Васић, путем [објаве на сајту](#) 30.3.2021., такође без претходне одлуке и разматрања на седницама УО.

Не постоји евиденција о томе да је донета таква одлука, ни да ће бити формирана одлука о тужбеном поступку, као ни да је о томе гласано ни у 33. Записнику УО ([тачка 4 33. Записника УО](#), - “Пристигле жалбе и приговори на несавесан рад Габриеле Васић), који је уписан у Деловодну књигу 11. 5.2021.), УО наводи да ће бити достављене Миодрагу Варгићу, Председнику Суда части. Записник са 33. Седнице УО је усвојен на 34. Седници УО, одржаној 6. 6. 2021., а 34. Записник до данас није објављен на сајту, а евидентиран је у Деловодну књигу тек 25.8.2021. Жалбе и приговори који се помињу у 33. Записнику УО, никад нису пристигле на адресу Габриеле Васић, а принт скринови, коментари на ФБ појединаца, или из инбокса ФБ странице УЛУС-а, се не могу сматрати жалбама, већ личним ставовима појединаца. Жалба мора бити предочена у за то одговарајућој форми и упућена као тужба Суду части, да би Суд части могао о томе да расправља. Намеско сакупљање сваког коментара који је икад објавила Габриела Васић на ФБ, или коментари других који имају различите ставове, не могу бити предмет ове тужбе против Габриеле Васић, нити доказни материјал за било шта против Габриеле Васић. Заправо супротно, извршена је **дискриминација** над Габриелом Васић, она је банована са свих друштвених мрежа, а о томе постоји и допис Вахиде Рамујкић, која налаже бановање са ФБ профила! Дакле, спроведена је једна потпуно антидемократска пракса искључивања, ућуткивања и маргинализације, како би се спречио било какав утицај Габриеле Васић на друштвеним мрежама. **Габриела Васић је праћена и прогањана, и свака њена објава је надзирана!** Да ли је УЛУС прерастао у тоталитарну творевину која забрањује право на говор и право на лично мишљење и слободно изражавање?! Одакле право члановим УО да искључују, ограничавају и неоправдано праве разлику према Габриели Васић?

Овакво проблематичним пословањем УО, **на нетранспарентан и недемократски начин се покрећу поступци, врше притисци на чланство и малтретирају појединци**, ускраћују им се грађанске слободе

и врши се дискриминација по личном својству.¹

Будући да је овако покренутом тужбом [повређен члан 5, став 35 Правилника о раду УО](#), цео поступак који је вођен против тужене Габриеле Васић је беспредметан. УО је дужан да 8 дана од момента одржавања седнице, заведе записник у Деловодну књигу, пошто је претходно усвојен на следећој седници. Шта је урадио УО? Записник је заведен 5 дана по одржавању седнице, записник није усвојен, а наредна седница УО је била **након 7 дана** након претходне седнице. **Ни на једној од те две седнице не постоји евиденција о одлуци да се покреће тужба!** Да би тужба била исправна, требало је да буде усвојена на 33. Седници, уписана у Деловодну књигу, као одлука, са видљивим поступком гласања, те формирана као посебна Одлука, заведена у Деловодник (најкасније 8 дана од момента усвајања Записника), и као таква упућена на име тужиље, од стране Суда части. Рок кад је УО могао да упути ову тужбу, био би најраније након усвајања 32. Записника, тј. Након увођења 33. Записника у Деловодну књигу (11.5.2021., а не 5.4.2021.)!

Не може се тужба о којој не постоји Одлука (заведена и печатирана), која није усвојена заједно са записником са претходне седнице, сматрати правно валидном, нити користити у тужбеном поступку којим руководи Суд части.

Ово се може сматрати злоупотребом положаја чланова УО и притиском на чланицу Габриелу Васић, као и лобирањем код чланова Суда части. Због овога, Габриела Васић је покренула тужбу против УО (**прилог 9.2 - тужба 1 - тужба УО . 07-385**) на коју Суд части није одговорио, нити је аргументе из исте, узео у разматрање у овом поступку. Управни одбор није испоштовао процедуре прописане Правилником о раду УО, које се односе на начин усвајања одлука, не постоји евиденција о томе да се вршио претрес случаја који је пријављен, нити да је било гласања по тој тачки. ([Правилник о раду 4/2, члан 24-26](#)). Поред тога покренута је још једна објава која се односи на притисак против Габриеле Васић на сајту Удружења, где се износи низ нетачних навода о тобожњем заступању УЛУС-а у јавности и на друштвеним мрежама, од стране Габриеле Васић, због чега је Габриела Васић покренула још једну тужбу на рачну УО, коју Суд части није разматрао. (**тужба - Градац - прилог 10 од 21.4.2021., 07-377**)

Веће Суда части не може да игнорише све наведене правне грешке у вођењу поступка, као ни да тужбу УО третира као валидну јер није спроведена владавина права тј. игнорисане су правне норме прописане законским актима Удружења.

Овим је такође прекршена процедура жалбеног поступка и цео предмет се може сматрати правно ништавним, посебно имајући у виду чињеницу да је Веће Суда части, користило материјале и аргументе без доказног материјала, тј. да исте није доставило туженој, те је разматрало пристрано испитанике, не укључујући сведоке тужене, нити узумајући изјаве сведока тужене, чак блокирајући им могућност прикључења претресу (онлине, преко Зума), који није ни предвиђен Статутом, ни Правилником о раду Суда части, па се и ова процедура може сматрати правно невалидном.

¹ **Закон против дискриминације, у члану 2, Појмови**, наводи да се под дискриминацијом сматра сваки облик неоправданог прављења разлике и неједнаког поступања, односно пропуштање (исључивање, ограничавање или давање првенства) другим стварним, односно претпостављеним личним својствима појединаца. УО је својим поступањем у овом поступку, као и приликом јавних објава на сајту УЛУС-а, управо извршио повреду овог члана Закона против дискриминације. УО, а потом и Суд части, прекршили су и **Члан 3**, овог закона, Заштићена права и лица, у ком се каже: Забрањено је вршење права утврђених овим законом противно циљу у коме су призната или са намером да се ускрате, повреде или ограниче права и слободе других.

Такође, извршена је и повреда **Члана 6**, овог закона - **Непосредна дискриминација**, која постоји ако се лица или група, због његовог односно личност својства или у сличној ситуацији, било којим актом, радњом или пропуштањем, стављају или су стављени у неповољнији положај или би могли бити стављени у неповољнији положај.

Материјал за ову проблематичну тужбу УО чине “скрин шотови” коментара са друштвених мрежа, личне поруке чланова УО и други “жалбени” материјал неидентификованих појединаца, чланова и нечланова удружења. Све ово се без увида тужене у исте, не може сматрати доказним материјалом у поступку, јер су субјективни изрази појединаца, **а туженој није дата могућност да се брани од датих изјава и на основу прикупљених материјала**. На овај начин је такође **повређен Закон о забрани дискриминације Републике Србије (чланови 2, 3, 6)**. Посебно не могу бити аргументни за изрицање најстроже казне искључења, јер скривање доказа у поступку је недозвољена радња, пошто се тако прибавља моћ чланова Суда части, и производи атмосферу неједнакости, неуважавања и непоштене конкуренције, у процесу над колегијом над којом се врши тужбени поступак. Неуважавање и непоштовање тужене, њених аргумената, доказних материјала, као и сведока, нарушен је [Етички кодекс \(тачке 10, 11\)](#), повреда **Закона о забрани дискриминације, чланови 2, 3, 6** (види фусноту 1).

Суд части, не може да разматра субјективне аргументације једне стране, а да игнорише чињенице са стране тужене, уз доказе и документа заведена у Деловодној књизи, које је приложила Габриела Васић, а Суд части их није консултовао, јер на тај начин врши дискриминацију над туженом.

- У Пресуду су укључене тужба УО, допис чланова ОСС и ОИТ (који није поднесен у форми тужбе), и тужба Вељка Зејака. Поред тога, Суд части, уводи садржаје који нису били део ни једног тужбеног поступка нити материјала тужитеља (нити тужена упозната са истим). Овако нетранспарентан поступак Суда части делује да је спроведен искључиво како би се испунила намера чланова Управног одбора, да се Габриела Васић казни најстрожом казном и ислучи из рада ОИТ и чланства, **а без претходне опомене**, коју је требало да упути Управни одбор у разумном року, званичним путем. Приватне поруке преко имејл Гугл листе појединаца из Управе, се не могу сматрати званичним документом или правним поступком. **Управни одбор је пропустио да употреби овај правни инструмент у поступку против Габриеле Васић и цео овај поступак губи правоснажност и прераста у памфлет.**
- **Управни одбор и Суд части су прекршили прописане мере Правилника о раду суда части, члан 16, јер нису упутили ни једно добронамерно упозорење у писаном облику, које се износи на првом следећем састанку УО, нити су позвали Габриелу Васић на разговор и састанак чланова УО (Члан 16, Поступак пред Судом части).**
- Није покушана медијација, као у претходним поступцима и нов алат Суда части. Онемогућена је једнака процедура за све чланове удружења, тј. **извршена је дискриминација над Габриелом Васић.**

Сматрам поступак који је водило Веће Суда части крајње правно проблематичним, неколегијалним и неоодговорним, будући да мени, као туженој, није достављен ни један доказни материјал који би поткрепио тврдње изнете у овој пресуди. Такође, **проблематичан је извор сазнања и извор материјала на које се позива Суд части, посебно имајући у виду, да део изнетог садржаја, није поткрепљен ни једном претходно поднетом тужбом**. На тај начин, ова пресуда, губи на правној валидности, и може се сматрати импровизацијом, што не би смело да буде део правне процедуре, па ни у једном удружењу. Није тужбени поступак, а ни пресуда, уметничко дело!

Што се тиче тужбе Вељка Зејака, релације УО и Градца, Одбора изложбе сликарске секције, Фондација Марчета - сматрам да Веће Суда части је пристрасно вршило претрес, и да су изјаве изнете у овој пресуди, веома једностране, будући да **не постоји траг да је Суд части узимао у обзир аргументацију и тужбе које је Габриела Васић**, покренула против поменутих лица и органа, као ни изјаве трећих лица (Вида Станисавац Вујичић, Соња Миловановић, Ксенија Самарџија, Анита Бунчић Четник).

Дакле, не постоји валидна документација, није спроведена прописана процедура, доказни материјал је непотпун и нетранспарентан, аргументација Габриеле Васић и трећих лица није разматрана, тужбе нису стигле званичним путем до тужиље, ни у року од 8 дана од приспећа, већ на инсистирање пуномоћеника адвокатске канцларије Ћифталић, Ненада Богдановића (након скоро месец дана од дана захтева, уместо 8 дана од приспећа тужби), **а мера изречена туженој је усмерена против њене**

личности и карактера (дискриминација ад хоминем), а не на основу почињених дела, пошто изречена мера не одговара предмету тужбе. Из овога се намеће питање да ли је Удружење ликовних уметника Србије функционише по демократским принципима и равноправности чланова, тј. Зашто је Веће Суда части донело овакву дисциплинску меру и на овај начин извршило грубо кршење принципа удруживања, једнакости, закона Републике Србије, Устава, Етичког кодекса, Правилника о раду Суда части и Статута УЛУС-а?!

ПРИЛОЗИ

1. Вељко Зејак - нетачне су оптужбе из ове Пресуде, будући да је Суд части занемарио дописе Габриеле Васић, као и њену тужбу на рачун Вељка Зејака, као и изјаву Виде Станисавац Вујичић, која је упутила допис Суду части и демантовала наводе Вељка Зејака да је Габриела Васић вршила притисак на чланове комисије за вајарску изложбу, већ се само информисала. Преписка са Вељком Зејаком је проистекла из неколегијалног односа Вељка Зејака према Габриели Васић, који је њен рад оценио рекламерским а она је инсистирала да јој се он извини. Уместо тога, Вељко Зејак је протумачио њен апел за његовим извињењем у притисак на рад комисије. Овај део оптужбе је такође неоснован!

Што се тиче њеног коментарисања анимацијског рада Вељка Зејака на ФБ, то није предмет тужбе, нити је ликовна критика нечијег уметничког рада недозвољена и мора бити афирмативна. Суд части не може да третира личне изјаве Габриеле Васић којима она критикује нечији уметнички рад, као неколегијалност, већ напротив, то је конструктивна критика, која је требало да афирмише рад Вељка Зејака, који учи анимацију, иако је вајар. Вељко Зејак, није професионални аниматор, а и да јесте, колеге имају демократско право да изнесу свој естетски суд. Суд части не може да процењује естетске критеријуме Габриеле Васић и да их третира као повреду Етичког кодекса, јер Суд части није надлежан за естетске процене а и не арбитража слободама уметника. Према УСТАВУ Републике Србије, свим грађанима Србије је дозвољено да јавно износе своје ставове и мишљења и да за то не буду санкционисани. Ово је својеврсна злоупотреба Етичког кодекса и позиције Суда части! Забрињава да

Суд части није узео у обзир жалбу Габриеле Васић на понашање Вељка Зејака који њен рад неосновано назива РЕКЛАМЕРСКИМ, што не одговара природи рада, а није ни заједнички закључак чланова жирија за вајарску изложбу (види изјаву Виде Станисавац Вујчић).

2. Веб камера WEB CAM Logitech C92, коју је Габриела Васић, за рачун својих пројеката прибавила као донацију, а о којој се говори у овој Пресуди, није предмет ни једне претходно поднете тужбе на рачун Габриеле Васић, већ је то самовољно унет садржај у предмет о Габриели Васић. Суд части није инстанца која се бави имовином УЛУС-а, већ то ради Надзорни одбор, који није упутио никакву тужбу на рачун Габриеле Васић, а нико из Управног одбора није упутио званичан захтев Габриели Васић, за надокнаду штете за изгубљен предмет, који је уредно пријављен полицији. о службеној дужности полиција је спровела истражни поступак и упутила тужбу на рачун НН лица, према тачки кривичног закона 207, за Утају, будући да је ранац са личним стварима и подацима, и веб камером, изгубљен у тролејбусу, о чему је Управа УЛУС-а изравно обавештена. Да је могао и хтео, УО или НО би упутио тужбу на рачун Габриеле Васић, али је стигао допис од Ксеније Самарџије, Директорке Фондације Саше Марчете, да Габриела Васић не мора да надокнађује изгубљену камеру, већ да се Фондацији достави потврда из полиције, што је и учињено! Није јасно с којим разлогом се ова ставка налази у Пресуди. Такође, Габриела Васић је упутила тужбу на рачун УО, који је приватизовао камеру која се наводи у пресуди, коју је Габриела Васић добила од Ксеније Самарџије, за њен пројекат УЛУС Предузетништво, о чему сведочи и Ксенија, као и **Уговор са Фондацијом (прилог 11.1, 16.3.2021. - 07-264)** који је Ксенија првобитно потписала, а УО одбио да потпише, јер је у њему стајало да је корисник камере Габриела Васић и радна група УЛУС Предузетништво, коју је покренула Габриела Васић. Извршен је притисак на Габриелу Васић да промени намену донације и да је формулише у корист УЛУС-а. О овоме сведочи и **тужба (прилог 11.2., 27.4.2021., 07-334)** коју је са доказним материјалом, Габриела Васић упутила на рачун Управног одбора, доста пре, него је покренут поступак против Габриеле Васић.

Злонамерна и неоснована тврдња да је Габриела Васић промовисала своје програме унутар Удружења, који су део програмске целине УЛУС-а, и тиме пробављала неку корист, јер је Габриела Васић, као ликовни уметник и члан УЛУС-а у позицији да реализује програме у функцији чланова Удружења, што је она и урадила креирањем програма, УЛУС Предузетништво, који нису део програмске целине УЛУС-а, већ њен ауторски пројекат који је подржала Радна група УЛУС Предузетништво, чији је она основач, а чије оснивање је подржао Управни одбор; или својим залагањем за реализацију изложбе сликарске секције “Погод у неочекивано”. Габриели Васић је испоручена веб камера на њену адресу јер је организовала ЗУМ вођење кроз изложбу, као кустос изложбе сликарске секције, на сопствену иницијативу, што је подржала Ксенија Самарџија и стога њој лично доставила веб камеру, за потребе реализације програма које она води, а не УЛУС-у. Нетачна је изјава да исказ Габриеле Васић о нестанку ранца није ничим поткрепљен, јер је Габриела Васић доставила извештај о томе УЛУС-у, бројеве телефона ГСП које је звала 3 дана у потрази за ранцем, и доставила изјаву полицији, Суду части и УО (**прилог 12**). Недопустиво је да Суд части неосновано оптужује Габриелу Васић и да њене радње назива умишљеним и незаконитим!

3. Односи унутар Одбора изложбе сликарске секције 2021. “**Поглед у неочекивано**”, су текли сасвим добро у почетку и Габриела Васић је креирала концепт изложбе и текст, са којим су се сви чланови одбора сагласили. Постојао договор око тога ко ће да ради поставку изложбе, ПР, да се ради онлајн жирирање. Комуникације је самовољно преузела Марија Каузларић, која није била део Одбора изложбе, већ чланица ОСС. Проблеми почињу када се Марија Каузларић и Кристина Ристић почињу да мешају око организације изложбе и дизајна каталога и плаката. Због Наташе Кокић, која је боравила у иностранству у време жирирања изложбе, Габриела Васић је израдила ексел табелу за транспарентно онлајн гласање. Наташа Кокић није добила задатак да изради плакат, како се наводи у овој Пресуди, већ се сама понудила из осећања гриже савести, јер није могла другачије да допринесе изложби, пошто је била на путу, па у карантину.

Тврдња да је Габриела Васић ометала реализацију рада колегинице Наташе Кокић и да се неколегијално понела и повредила Етички кодекс, **члан 10.** је нетачна, као и изјава Наташе Кокић дата Суду части, да је Габриела Васић оценила њен рад као глуп, већ је то субјективан доживљај Наташе Кокић, који није поткрепљен у реалности, о чему постоје докази у виду принт скрина на **Вибер групи (прилог 13.1)**. Габриела је рекла да није одушевљена решењем Наташе Кокић а не да је рад глуп! Кад је Андреј Бунушевац почео да вређа визуелно решење које је израдио професионални графички дизајнер и вишеструко награђиван аутор и професор на Факултету примењених уметности, Славиша Савић, кога је замолила Габриела Васић да то уради, Андреј Бунушевац је изјавио да је његов **“Плакат срање” (прилог 13.2)**. Након тога, Габриела Васић је сматрала да треба да се поуоче из комуникација јер је агресија која је кренула да се дешава, постала неподношљива, а време је одмицало и примицала се финализација изложбе. Урађено је гласање за Наташин плакат, (Пинк), где је гласало 3 члана Одбора изложбе, од укупно 6 чланова **(прилог 13.3)**. Навод који стоји у овој пресуди да је већина чланова била за Наташин плакат је нетачна јер потписници дописа УО 24. фебруара 2021., су били поред чланова Одбора изложбе и чланови Одбора сликарске секције, укупно њих 8. Габриела је понудила и да Андреј Бунушевац уради визуелно решење, ако му се не допада оно које је Габриела предложила **(прилог 13.4)**.

Како око овога није настала сагласност, а визуелно решење Наташе Кокић није добило већину, а Габриела Васић је ауторка концепта изложбе и задужена за поставку, око чега су се сви чланови ОСИ усагласили, она је сматрала да има право да се побрине око визуелног решења за плакат изложбе и дизајн корица каталога и каталог. Наташа Кокић није професионални графички дизајнер, нити има за то кавлификације, иако је доктор ликовних уметности и асистен на Факултету ликовних уметности. Сама изјавила да не ради у графичким програмима попут Илустратора и да има скромно искуство у изради каталог, исључиво за себе, а и не живи од свог знања о графичком дизајну **(прилог 13.5)**. Будући да се група није одазивала на моје предлоге да се организује састанак, дошло је до оваквих проблема у комуникацији. Лично сам мишљења да Наташа Кокић није ни требало да прихвати предлог Марије Каузларић да буде члан тима, јер је тиме унела доста конфузије у укупан процес, већ је требало да то место уступи неком другом, будући да није била у прилици да учествује на адекватан начин и да је због ње, прављена онлајн табела, која је мени одузела превише времена, да би њој било могуће да се укључи! Изјаве да сам ја оштетила колегиницу Кокић, у потпуности не одговарају реалности и могу се сматрати врло злонамерним, неколегијалним и увредљивим.

На ЗУМ састанку (који је отпочео драњем и малтретирањем од стране Марије Каузларић) се група сагласила да је Габриела Васић координатор изложбе, а Анита Бунчић Четник, њена заменица. Габриела није узурпирала никакв положај за сопствену промоцију, већ је преузела одговорност, док се група расправљала око техничких ствари и није преузимала никакву иницијативу, нити је прихватала моје и Анитине позиве на заједнички састанак. Погледати **извештај** Аните Бунчић Четник о изложби **(прилог 2)**, коју чланови Суда части нису уопште разматрали, судећи по њиховој интерпретацији догађаја.

Овај део пресуде је такође врло споран, јер група уметника која је упутила допис УО никад није покренула тужбу на рачун Габриеле Васић, а УО је то злоупотребио као део своје тужбе, која није заведена, а самим тим бесправна. Тако да и овај део у вези изложбе је беспредметан и нема првани основ.

4. Потпуно нетачна је изјава коју изриче Суд части да је Габриела Васић деловала нетранспарентно и у циљу самопромоције, те да је преузумала независно комуникације, без консултација са осталим члановима Органа и тела, посебно по питању комуникација са Фондацијом Саша Марчета или Културним центром Градац, тј. Соњом Миловановић, кустоскињом Галерије Градац, будући да су Дикректорка Фондације Ксенија Самарџија, као и Соња Миловановић, биле те које су иницирале комуникације са Габриелом Васић. О томе је она моментално обавестила чланове УО, о чему постоје и докази, а Габриела Васић је због лажних оптужби од стране Управног одбора, на њен рачун, објављених јавно на сајту УЛУС-а 31.3.2021. покренула тужбени поступак на Суду части, где је са доказним материјалом

демонатовала тврдње изнете у јавној осуди на сајту Удружења, **али Суд части није разматрао ни ову пријаву Габриеле Васић**. Истина је да је Управни одбор игнорисао допис Соње Миловановић и ни након **19 дана** од дописа кустоскиње која је предлагала сарадњу, није јој одговорио, због чега се Савет галерије ове установе, изјаснио да не жели сарадњу са УЛУС-ом, оцењујући ту сарадњу проблематичном, због непрофесионалног односа Управе УЛУС-а према овој институцији (**прилог 7.10**). Иницијативе за подршку Ксеније Самарџије су биле иницијативе за подршку програмима које води Габриела Васи у области предузетништва и промоције уметника, а не програмима УЛУС-а, тако да ова тврдња је беспредметна, а Габриела Васић је члан Фанд рејзинг групе УЛУС-а, и сама је прибављала донације за потребе сликарске секције у току 2020 и 2021, и износ тих донације је око 200.000,00 дин. Уместо да се похвали њена способност да обезбеди средства за рад удружења, њој се крајње злонамерно импутира узурпација положаја и друге бесмислене квалификације које имају за циљ деградацију њене личности и наменско избацавање из Удружења! Такође, позивно писмо Габриеле Васић је окупило рекордни број уметника по конкурс, и рекордна средства, укључујући и стимулацију уметника да плате годишњу чланарину, за шта је заслужна Габриела Васић, која је предложила да уметници који плате чланарину, буду ослобођени партиципације, што је наишло на позитиван одјек код чланова ОИС и ОСС и Уметничког савета(око 400.000,00 дин).

5. Тема која се уводи у ову тужбу као ометање рада Суда части, није предмет ни једног поступка, нити тужбе, нити може бити део ове Пресуде, већ је ово неправедна квалификација чланице Суда части и злоупотреба положаја чланова Суда части, који користе било коју активност Габриеле Васић, против ње. Габриела Васић, као чланица Суда части, је вишеструко допринела раду Суда части, радећи на Правилнику Суда части, Изради текста о “Булингу”, мери медијације, коригујући и лекторишући записнике које јој је достављао Председник Суда части, доприносећи својим увидима о предметима, а то што је са профила Суда части слала омашком дописе на одређене адресе, увек је напоменула или се потписала, а слала је документацију себи да би имала предмет на својој емаил адреси. Једном се догодило да је непажњом се обатила групи ulus2020@googlegroups.com, што је Александрија Ајдуковић приметила, и Габриела се одмах извинила. Никад није претила никоме на друштвеним мрежама, већ је говорила за поједине случајеве да њихове изјаве могу да заврше на Суду части и да их такве радње квалификују за судске процесе. То нису претње, већ обавештавање чланова! Ово је још једна злонамерна замена теза и злоупотреба од стране чланова Суда части! Нетачна је изјава да Судом части доминира њено мишљење. То се није догодило!
6. Нетачни су и ничим поткрепљени наводи и извучени ван контекста, које је извео Суд части, да је Габриела Васић осетљива на критику, да мисли да “све најбоље зна”, али и да не зна зашто плакат Наташе Кокић није адекватан, или зашто се драла Марија Каузларић на њу! Марија Каузларић се драла на Габриелу Васић без реалног разлога (као да разлог за драње постоји и оправдано је ако то ради Марија Каузларић), да би доминирала и да би сакрила своје грешке, превазилажење надлежности, невалидност и проблеме које је проузроковала преузимајући одговорности које су биле ван њене надлежности, будући да није била чланица Одбора изложбе СС. Плакат Наташе Кокић не одговра концепту изложбе за чији концепт је одлучила група да буде концепт Габриеле Васић. Прошле године, Габриела Васић је била део Одбора изложбе, где је Наташа Кокић радила поставку и чији текст је био усвојен да буде концепт (тј. није ни било већања, већ је она само понудила свој текст)- Габриела Васић се није мешала ни у поставку, нити у избор плаката, нити у концепцију. Зашто су другачији аршини према Габриели Васић и према Наташи Кокић? Она поседује копију писане изјаву Наташе Кокић, тј. истрагу Суда части и сва питања и одговоре упитника, **коју Суд части ми није доставио и није дао прилику да одговорим на тврдње из исте**, чиме је нарушено њеноправо да се брани.
7. На основу чега је Суду части дато да има увид у комуникације између Габриеле Васић и других чланова? Ко обезбеђује овај увид и одакле уопште та намера да се нечије комуникације проверавају? Будући да Марија Каузларић руководи комуникацијама и имејл налозима, из ове

изјаве се може стећи закључак, да је Марија Каузларић инспиратор тог “увида”, тј. да је од ње потекла идеја да оваква изјава буде конструисана као део оптужбе против Габриеле Васић. Будући да су комуникације приватна ствар, и да Марија Каузларић и Суд части немају право увида у приватне преписке, ово се може сматрати **актом присвајања поверљивих података од стране трећих лица**, која су такође у положају саучесника у хајци на Габриелу Васић. Такође, злонамерна и нетачна је тврдња да је Габриела Васић анитваксер и да је делила путем имејлова узнемирујуће “антиваксерске садржаје”. Реалност је да је Габриела Васић позивала на ОДГОВОРНОСТ чланова УО у само једанпут је посредством имејла опоменула Управу УЛУС-а да не дели позиве на вакцинацију, јер то сматра неодговорним, будући да УЛУС није медицинска установа и да не може имати увид у здравље уметника, нити да треба УЛУС да учествује у ваксерској пропаганди, посебно што многе колеге могу имати последице од вакцинације, јер је код многих здравље занемарено и немају праву слику о свом здрављу. Сличан садржај је објавила на ФБ профилу УЛУС-а, који су потом обрисани! Овакве изјаве Суда части су ванпредметне, нису део процеса, и не припадају тужбеном поступку, те се ово сматра **злоупоробом положаја моћи од стране чланова Већа Суда части**. По питању блокаде у комуникацијама, истина је да је Марија Каузларић једном обрисала имејл Габриеле Васић, који је компромитује и избацила је из Гугле групе чланова Органа и тела, а о овоме такође имам доказе. Нетачна је тврдња адовката Учајева, за ког верујем да је писао ову Пресуду, да су постојале Вибер и Месинџер групе у којима је Габриела Васић делила “антиваксерски” садржај и да су оне угашене због тога!

8. Нетачна и ничим поткрепљена је изјава Суда части да Габриела Васић узнемирава колеге и да врши притисак на њих, и супротна је претходном исказу да су колеге блокирале Габриелу Васић. Истина је да је Марија Каузларић блокирала Габриелу Васић на ФБ налозима УЛУС-а, онемогућила коментарисање, па и дељење садржаја са ове странице, као и да ју је у петак 10.9.2021. избацила са ФБ групе сликарске секције и обрисала њене коментаре. Сви коментари Габриеле Васић су обрисани и цензурисани, чиме се грубо крши Устав и законско право сваког грађанина да јавно износи своје мишљење и ставове. За овакве изјаве тражим доказни материјал и проверу исправности навода о којима се говори у Пресуди, у супротном, ово се претвара у аброве и “РЕКЛА-КАЗАЛА” дискусију.
9. Габриела Васић је са више колега из Удружења покренула независно гласило за чланове сликарске секције, под називом Хитац истине, како би информације од јавног значаја а које руководство УЛУС-а скрива од чланова, стигло до истих. Будући да су све комуникације цензурисане, централизоване и дизајниране тако да чланство не стекне никакав критички став о неморалним радњама чланова Управе, Габриела Васић, заједно са групом уметника је преузела функцију УЗБУЊИВАЧА, према Закону о заштити Узбуњивача, а УЛУС је требало да информације које се деле обрађује и поступа према прописима из овог закона који га обавезују да дели те информације и да коригује понашање које се критикује на блогу. Како Управа УЛУС-а то није учинила, она је **прекршила овај Закон. Овај закон, у Глави 1, члану 2, “Значење израза”, став 7, каже: “Штетна радња” је свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којим се та лица стављају у неповољан положај.** Такође, у **Глави 2, Члан 3**, Опште одредбе о узбуњивању и праву на заштиту, ЗАБРАЊЕНО ЈЕ СПРЕЧАВАЊЕ УЗБУЊИВАЊА и узбуњивач има право за на заштиту!

Поред тога, УО је ангажовао адвокатску канцеларију Учајев, која треба да делује у интересу свих чланова и правно их заступа, тако што је она упутила претећи допис Опомене пред покретање кривичног поступка против Габриеле Васић и Аните Бунчић Четник, као Председнице сликарске секције, и тиме је прекршен **Закон о заштити Узбуњивача, Глава 2, Члан 3**. У Пресуди Суда части, наведена је страница једног поста, а не тачна адреса блога: <https://pogleduskriveno.wordpress.com>. Такође, погрешно је наведено да се са овог блога шаљу имејлови члановима удружења, јер блог нема ту функцију (што изгледа да писац Пресуде не зна!), већ се то врши са привремене имејл адресе

сликарске секције, будући да је приступ тобожњој званичној имејл адреси блокиран од стране Марије Каузларић. Истина је да је Анита Бунчић Четник послала допис члановима сликарске секције, у којима их упозорава да промисле коме дају подршку, поводом апела нелегитимне управе која се уписала у АПР лажним печатом и кривотвореним потписом Војислава Клачара, јер то може бити материјал за судске поступке и тиме онемогућити чланове који су дали подршку лажној управи да не учествују у изборним активностима и раду Удружења. Допис није претећи већ упозорава на могуће последице и информативан је. Претња је изнета у Опомени коју је изрекао адвокат Учајев нама, без валидних аргумената и доказа. Након тог његовог дописа, Анита Бунчић Четник је послала допис канцеларији Учајев да достави доказе за своје тврдње, али он то још увек није урадио! Стога, и ова изјава је у потпуности нетачна. Допис је потписала и Габриела Васић, будући да је подељена објава на блогу сликарске секције Хитац истине, за који је она уредник. Сазнања и информације које су дељене на блогу, нису ни злонамерна, ни дезинформишућа, него су чињенична и поткрепљена документацијама и аргументацијама. Друга ствар је то што овој управи УЛУС-а то не одговара и што хоће да санкционише овај медиј и да казни иницијаторе овог блога и ауторе текстова, будући да се ту износе инкриминишући материјали којима се доводи у питање правни основ заступника УЛУС-а и њихове незаконите радње. Нека УО, Суд части, НО или било који други орган Управе УЛУС-а, наведе и једну ствар која је објављена на блогу а да није истинита?! Молим доказе! Не можете паушално оцењивати нечији рад, и ад хоминем га дискредитовати га, блатити и квалификовати како вам се ћефне! Немате доказе и ово је клевета, притисак, а допис Учајева је уцена и застрашивање, изведена с намером да уплаши и спречи слободан протик информација, ван контроле УО УЛУС-а!

Што се тиче покретања овог медија, сваки члан УЛУС-а, као грађанин, има право да формира свој канал комуникације и за ту активност му не треба никаква дозвола Управе, јер чланови УЛУС-а који су на позицији управљача, нису послодавци члановима Удружења, већ су одговорни својем чланству, које их бира! Часни чланови имају право да укажу на нечасне радње бираних представника Удружења! Одакле вам идеја да можете и смете да утичете на објављивање било кога ко износи аргументовано и са доказним материјалом чињенице у јавност? То што ви радите нетранспарентно, то је други пар рукава. С друге стране, не постоји ни један Правилник нити одредба Статута која је прекршена покретањем оваквог медија комуникација, већ је то Уставом загарантовано право и демократска пракса која је добродошла. Ако не Веће Суда части и чланови УО не знају, сликарска секција и њени чланови су аутономни у односу на Управу УЛУС-а и могу имати безброј и имејл налога и блогова, профила на друштвеним мрежама. То што је ова Управа УЛУС-а је покушала да централизује комуникације, донесе низ ограничавајући протокола и измишља процедуре, врши селекцију у дистрибуцији информација, како би спречила транспарентно, правовремено и исправно информисање чланства, она је тиме оштетила чланство и његово право на информације од јавног значаја. Такође, **прекршила је Статут, члан 14, став 11. да буде редовно информисан о свим активностима УЛУС-а; УЛУС-а и Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја**, одобравањем адвокатској канцеларији Учајев да забрани рад блога сликарске секције! Такође, ова тачка Пресуде је врло спорна, јер показује незнање чланова Суда части, који не баратају елементарним познавањем закона Републике Србије и овако искривљеним тумачењима активности колегинице Габриеле Васић, доводе у заблуду чланство и јавност, излазећи изван својих надлежности. Суд части није инстанца која може да арбитражира да ли члан има или не право да обавештава чланство и јавност о дешавањима од јавног значаја и значаја за чланство. Такође, ова ставка из ове Пресуде, није предмет ни једног спора, већ је ово самовољна интерпретација чланова Суда части, која им не иде на част. Који тачно део Етичког кодекса је прекршен и који део закона или Статута, молим да Веће Суда части наведе? Поред тога, захтевам да чланови Већа Суда части, наведу који део садржаја који је објављен на блогу је нетачан и не одговара истини? Само могу да вам поручим: НЕЋЕТЕ НАС УПЛАШИТИ, ЈЕР ИСТИНА НЕМА АЛТЕРНАТИВУ!

Штету производе чланови Управе, који на неморалан начин прибављају власт, ресурсе Удружења, утицај и привилегије. Штета се не производи Удружењу, ни његовим члановима, тиме што се чланство обавештава о разноразним видовима злоупотреба, манихацијама, малверзацијама, манипулацијама и нечасним радњама чланова Управе УЛУС-а! Тако се брани углед и част Удружења, јер Удружење нису само његови представници, а по најмање они који су на нелегалан начин прибавили те функције. Истина је да је чланство збуњено, али то није последица постојања блога и објава на њему, него

последица замршене правне ситуације у коју је Удружење доведено, а у којој актуелна управа не признаје и не жели да трпи последице правноснажне и извршне пресуде у корист Мирјане Денков Мраовић и УО из 2013., па управа из 2019. дезинформише чланство, погрешним интерпретацијама пресуде.

ЗАКЉУЧАК

Одлука Већа Суда части је правно ништавна, будући да су прекршене законом прописане процедуре Удружења у тужбеном поступку; да је тужбени поступак био невалидан, од начина формирања тужбе, до начина достављања пресуде; недостављање тужбеног материјала у року, да је прекршен рок за достављање пресуде, да је нетранспарентно вођењен поступак пред Судом части, да докази за изречену дисциплинску меру нису достављени туженој, да није уважена аргументација тужене и занемарен доказни материјал, да је занемарена аргументација сведока тужене, да нису узете изјаве сведока, да су УО и Веће Суда части прекршили низ законских аката Удружења и Републике Србије, да Веће Суд части није уважио аргументацију тужене, да је игнорисао тужбе које је Габриела Васић покренула против УО и Вељка Зејака; да је изашло из оквира тужбеног поступка, увођењем садржаја који нису били предмет ни једног тужбеног поступка нити су наведени у уводном делу Пресуде; неспровођење других мера предвиђених Правилником Суда части -- добронамерно упозорење у писаној форми; тужена није имала прилику да се на адекватан начин брани; немање доказа за изнете тврдње или сакривање доказа у поступку; злоупотреба ингеренција Већа Суда части и положаја чланова УО; Ад хоминем квалификација тужене, дискриминација, клевете.

Веће Суда части није доставило ни један доказни материјал који може да наведе да је повређен **члан 14 Правилника о раду Суда части**, који се односи на меру изbacивања из Удружења! **Изречена мера је неадекватна**. Шта више, изречена пресуда којом се искључује чланица Суда части из УЛУС-а, је неправедна и дискриминишућа јер не одговара фактичком стању на терену, нити одредбама Правилника о раду Суда части, а чини је ад хоминем квалификације. **Најстрожа мера искључења из Удружења се може изрећи само на основу повреде Члана 14 Правилника о раду Суда части**, тј. уколико члан изврши радње које су наведене овим чланом Правилника. **Габриела Васић, није никоме претила, није угрожавала ничију безбедност, није физички напала или претила физичким насиљем, није користила говор мржње, вршила хајку, прибављала материјалну корист, фалсификовала печат и идентитет удружења, тј. није повредила члан 14 Правилника о раду Суда части.**

Одлуку Већа Суда части о дисциплинској мери најстроже казне изbacивања из Удружења, сматрам неоснованом, неправном и стога ништавном!

Мишљења сам да је недопустиво да Управа УЛУС-а систематски нарушава демократске принципе, спроводи чистке, тоталитарним методама цензуре, притисцима, опструкцијом, јавним линчом, блокадом комуникација, дискриминацијом, мобингом над члановима који указују на деструктивно понашање чланова Управе УЛУС-а, као и да без валидне процедуре спроводи тужбени поступак.

Ова срамна Пресуда Суда части, само је још једна од илустрација неправде коју доживљава Габриела Васић, која се није повукла пред малтретманом и саботажама које трпи од доласка ове Управе на положај, у децембру 2019. Ова пресуда је срамота за УЛУС и за све чланове Удружења јер је демонстрација силе и бескрупулозности, коју актуелна нелегитимна управа УЛУС-а спроводи над неистомишљеницима и оним члановима који су се дрзнули да проговоре о многим нерегуларностима које се одвијају унутар Удружења. Сматрам да је УО наложио Суду части да донесе овакву одлуку, противно свим правним процедурама и нормама, и да је за овај посао ангажован неко из Канцеларије Учајев, судећи по стилу писања, као и по пропустима, који су овде очигледни, а морали би да их познају чланови Већа Суда части.

Сматрам намеру да се искључим из Удружења, јасним сигналном страха чланова Управе УЛУС-а, који уместо да искористе постојање “Узбуњивача” (Блог Хитац истине), и приступе провери и кориговању својих поступака, они искључују оне чланове који се боре за достојанственост чланова и удружења, као и за владавину права. Избацивањем Габриеле Васић из УЛУС-а неће се прикрити срамне чињенице о криминалним радњама чланова Управног одбора.

Мишљења сам да Скупштина треба да одбаци ову неосновану Пресуду којим је предложена мера искључења Габриеле Васић и да мудро поступи у изборном поступку, те да не допусти да ови чланови Већа Суда части, као ни други инкриминисани чланови Управе из 2019, буду бирани на Скупштини!
Оспоравам наводну одлуку Већа Суда части по свим основама!

Габриела Васић,
Влајковићева 30 (адреса за слање поште: Будманијева 9), Београд
Бр. Л.к. 004759753
069/5552340

У Београду, 16.09.2021.

ЛИСТА ПРИЛОГА

1. (1.1., 1.2) Изјава Аните Бунчић Четник поводом тобожњег лажног представљања Габриеле Васић (ПДФ на 2 стране)
2. Извештај о изложби Поглед у неочекивано, Анита Бунчић Четник (ворд)
3. 3.1. Изјава Ксеније Самарције, Директорке Фондације Саша Марчета, поводом губитка веб камере
3.2 Потврда из полиције о пријављеном губитку ранца у ком је била и веб камера
4. Докази о послатим принт скриновима телефонских позива ГСП, у потрази за изгубљеним ранцем, вибер порука ћерци о губитку ранца
5. Одговор на тужбу Вељка Зејака, послату Суд части
6. Изјава Виде Станисавац Вујичић поводом оптужби Вељка Зејака
7. Случај Градац (10 прилога и тужба против УО), од 21.4.2021. Бр. Деловодне књига: 07-377
8. Невалидна пријава УО против Габриеле Васић, од 5.4.2021.
9. 9.1. Принт скрин заведене тужбе против УО, од 1.6.2021., бр. Деловодне књиге: 07-385
9.2. Тужба против УО - поводом тужбе на рачун Г.В. Ворд
9.3. Деманти на објаву УО на сајту против Г.В. Од 5.4.2021, бр. Деловодна књига: 07-266
10. Тужба против УО, од 19.4.2021 (објава на сајту против Г.В.), бр. Деловодне књиге: 07-313
11. 11. 1 Скениран првобитни уговор са Фондацијом Саша Марчета, који је потписала Ксенија

- Самарџија где се наводи да је Габриела Васић корисник донације и РГ УЛУС Предузетништво
- 11.2 Тужба против УО - Присвајање технике од стране УО, од 28.4., бр. Деловодне књиге: 07-337
12. Изјава о изгзбљеном ранцу достављена УО, Суду части и полицији
13. 13.1 - 13.5 принт скрин вибер комуникација унутар Одбора изложбе Поглед у неочекивано